

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης, παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου και η εκ μέρους του ερμηνεία του εφαρμοστέου στην περίπτωση των αναιρεσειουσών νομικού πλαισίου ενέχουν ορισμένα σφάλματα. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς τα εξής σημεία:

- Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντιφατικό και εσφαλμένο όσον αφορά την ανάγκη αξιολογήσεως κινδύνου βάσει του άρθρου 57, στοιχείο στ', του REACH ⁽¹⁾, με αποτέλεσμα εσφαλμένη ερμηνεία του.
- Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντιφατικό και απέκλινε από την πάγια νομολογία ως προς τη φύση των εγγράφων καθοδήγησης και τη σημασία τους για την ερμηνεία της έννοιας που έχει το «ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας» κατά το άρθρο 57, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.
- Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι εφαρμόζεται το άρθρο 60, παράγραφος 2, του REACH και, ως εκ τούτου, παρέθεσε ανεπαρκή αιτιολογία.
- Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο απορρίπτοντας τα επιχειρήματα σχετικά με το επίπεδο έκθεσης των εργαζομένων και των καταναλωτών και, ως εκ τούτου, προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ'.

Για τους ανωτέρω λόγους οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-135/13 και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λετονία) στη
1 Ιουλίου 2015 — AS «DNB Banka» κατά Valsts ieņēmumu dienests**

(Υπόθεση C-326/15)

(2015/C 311/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: «DNB Banka» AS

Εφεσίβλητη: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται ανεξάρτητη ένωση προσώπων κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας ⁽¹⁾ σε περίπτωση που τα μέλη της είναι εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εσωτερικό δίκαιο των οποίων η συγκεκριμένη διάταξη της εν λόγω οδηγίας έχει ενσωματωθεί με διαφορετικούς όρους, οι οποίοι είναι ασύμβατοι μεταξύ τους;

- 2) Μπορεί κράτος μέλος να περιορίσει το προβλεπόμενο στο άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας δικαίωμα απαλλαγής του υποκείμενου στον φόρο, σε περίπτωση που, μολονότι ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο πληροί το σύνολο των προϋποθέσεων για την εφαρμογή της απαλλαγής στη χώρα του, εντούτοις, η συγκεκριμένη διάταξη μεταφέρθηκε στα εθνικά δίκαια άλλων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα τα λοιπά μέλη της ενώσεως με διατάξεις που περιορίζουν τη δυνατότητα των υποκειμένων στον φόρο άλλων κρατών μελών να απαλλάσσονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας;
- 3) Επιτρέπεται η εφαρμογή της απαλλαγής του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας στο κράτος μέλος του αποδέκτη υπηρεσιών και υποκείμενου στον φόρο προστιθέμενης αξίας, σε περίπτωση που ο πάροχος των υπηρεσιών και υποκείμενος στον φόρο έχει εφαρμόσει στις υπηρεσίες αυτές φόρο προστιθέμενης αξίας σε άλλο κράτος μέλος συμφώνως προς το κοινό φορολογικό καθεστώς, βάσει του οποίου ο φόρος προστιθέμενης αξίας για τις συγκεκριμένες υπηρεσίες πρέπει να αποδίδεται στο κράτος μέλος του αποδέκτη των υπηρεσιών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 196 της οδηγίας;
- 4) Πρέπει η «ανεξάρτητη ένωση προσώπων», κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας, να συνιστά διακριτό νομικό πρόσωπο η ύπαρξη του οποίου πρέπει να αποδεικνύεται διά ειδικής συμφωνίας περί συστάσεως ανεξάρτητης ενώσεως προσώπων;

Σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η ανεξάρτητη ένωση προσώπων δεν πρέπει κατ' ανάγκη να συνιστά διακριτό νομικό πρόσωπο, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ανεξάρτητη ένωση προσώπων είναι ένωση συνδεδεμένων επιχειρήσεων, οι οποίες, στο πλαίσιο της συνηθούς οικονομικής δραστηριότητάς τους, παρέχουν μεταξύ τους κατά τρόπο αμοιβαίο υποστηρικτικές υπηρεσίες για την άσκηση των εμπορικών δραστηριοτήτων τους, ενώ η ύπαρξη της εν λόγω ενώσεως μπορεί να αποδεικνύεται μέσω συναφθεισών συμβάσεων παροχής υπηρεσιών ή μέσω εγγράφων σχετικών με τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης;

- 5) Μπορεί κράτος μέλος να περιορίζει τη δυνατότητα εφαρμογής της απαλλαγής του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας σε υποκείμενο στον φόρο, οσάκις αυτός έχει εφαρμόσει στις συναλλαγές του προσαύξηση συμφώνως προς τις απαιτήσεις της νομοθεσίας περί άμεσης φορολογίας του κράτους μέλους στο οποίο αυτός είναι εγκατεστημένος;
- 6) Τυχάνει εφαρμογής η απαλλαγή του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας στις υπηρεσίες που παρέχονται από τρίτες χώρες; Πιο συγκεκριμένα, μπορεί μέλος ανεξάρτητης ενώσεως προσώπων, κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως της οδηγίας, που παρέχει υπηρεσίες σε άλλα μέλη της ενώσεως προσώπων, να υπόκειται στον φόρο σε τρίτη χώρα;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουλίου 2015 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-402/12, Carl Schlyter κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Carl Schlyter, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Βασίλειο της Σουηδίας